

Špatně zvládnuté vžití se do hry – neumíme se ovládat:

1. Rostoucí agrese.

Situace ve hře se vyhrocuje. Prohráváte. Dostali jste větší rány mečem, než jste si zasloužili... Rudo před očima. A pak to přijde... Výbuch! A jdete vši silou do ostatních! Ostatní si to nenechají líbit a je tu bitka!

Častý zdroj velkých úrazů. Akce a reakce. Někdo vám ublíží, vy mu ublížíte víc, on zase víc. Přesně jako ve hře maso.

Řešení: vychladněte – klidně jděte pryč. Řekněte druhému: „To fakt přeháníš“. Poslouchejte co vám říkají ostatní.

2. Nehraješ podle pravidel.

Karel zase neumírá a to už dostal 7 ran. Hádky. Hra skončila, protože všichni řeší jenom vaši hádku.

Skoro na každé hře se lidi hádají o pravidlech – kdo co dodržel a kdo podvádí. Pak ale ta hra může rovnou skončit. Je to dětinské, ale časté chování.

Řešení: hlavně si hlídejte, zda hrajete fér vy. A pokud někdo podvádí, řešte to v klidu – často si totiž ani neuvědomuje, že dělá něco zle.

3. Ostatní vás nechápou.

Pravidla a příběh jste vysvětlovali asi už 10x. Stejně vás ostatní nechápou. Nebo nehrají příběh.

Řešení: klid, klid, klid.

Na závěr

**Na místě záleží jen na vás, jestli hru shodíte,
nebo z ní uděláte nejlepší hru, kterou jste kdy hráli!**

Rádcovský tábor sv. Jiří

Role-playing a motivace na místě

Petr Hájek – Čahoun

Užít si hru...

Podíváme blíž na to, jaké to je, když jste členy kolektivu, který hraje hru. Nejen tady na kurzu. I v oddíle je velice dobré, pokud hrajete nějakou velkou hru se svou družinou a vystupujete jako motivátor = ten co tvoří akční atmosféru. Nakonec zjistíte, že je jedno, zda-li jste organizátorem nebo hráčím. Vaším úkolem je **VŽDY SI HRU UŽÍT!** Mít ze hry maximum!

Proč?

1. Je jasné, že ze hry budete mít víc vy. I jednoduchá hra vás zaujme. Opakem je většina hráčích, kteří nejsou spokojeni skoro s žádnou hrou a nikdy je nic nezaujme naplno.
2. Jenže pokud hrajete s ostatními, tak každý ovlivňuje všechny ostatní. Jeden, kterého to nebaví, strhne všechny. Naopak jeden, kterého to fakt baví, dokáže to samé!

Co myslím slovy „užít si hru“?

1. Hleďte to, co vás baví. Ne to co je pruda.
2. Hecujte sebe i ostatní. Nebojte se zařvat: „Pojď, zaber!“
3. Nenechte se strhnout někým, koho to nebaví.
4. Pokud je příběh, vžijte se do něho. Buďte jako elfové, kteří brání tvrz před skřety! Neříkejte, že bojujete s Honzou, ale třeba se Sarumanem! Pak se teprve tvoří zážitky. Je to mnohdy vydřený (zrovna se vám nechce, je vám špatně), ale strašně se to podepíše na prožití hry. Hra dostane úplně jiný význam pro všechny!

Co si z toho vzít, pokud nejste účastníky hry, ale organizátory?

Příprava a propracovanost je nutnou součástí každé dobré aktivity. Jenže stačí tak málo a všechno se shodí a zadupe na místě! Stačí udělat tyto chyby:

1. Nebaví mě to. Povídám znuděně asi tak jako uspávač hadů.
2. Jsem nad věcí. Jsem dost velký na to, abych si tady hrál. Hru jsem přece připravil pro vás a ne pro sebe, tak hrajte!
3. Podám hru vesele, ale bez příběhu. Příklad hry: doběhněte ke kůlu a zpět.

Jak se tedy chovat, abyste z programu vytřískali maximum?

1. Pokud můžete, hrajte také. Nejhorší je, když stojíte s rukama v kapsách vedle hřiště a nic neděláte!
2. Vyburcujte se, aby vás hra, kterou připravujete bavila. Vypadá to jako přetvářka, ale není tomu tak. Jako lidé jsme schopni se přemoci a začít se chovat akčně a zajímavě. Rychle zjistíte, že vás potom program začne bavit. Ostatní to vycítí a budou vás kopírovat.
3. Nebojte se fandit a povzbuzovat.
4. Pokud to jde, hrajte hru s příběhem. Z hry na babu se rázem stane hledání zlodějů, kteří vám vypálili oči, protože jste vlastnili tajné dokumenty k programu NASA – výzkum UFO. To zní o něco lépe než hra na babu ne?

Pořád se opakuje to samé! Jednoduché, ale velice důležité zásady.